

૫૯૪૮

બલેની ગીતાવળી

અથવા

આપણા લોકરક્ષી તથા લોકત્રીવ શ્રેષ્ઠરી ડાકટર
દામસ બલેનીની રૂડા કારકર્દી તથા
સુકીર્તીનાં ગરબા ગીત.

— ૦ —

રચીને પ્રસીધ કરનાર
ડાસીબાઇ રતનજી નશરવાનજી આંત્યા.

— — —

સુખઃ

સ્ટેન્ડર્ડ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા છાપ્યુ છે

સન ૧૨૬૪ ચબ્દજરદી—સન ૧૮૯૫ ઇસ્વી

કર્મિત ચાર આના

અર્પણ પત્ર.

ડાક્ટર ટામસ બ્લેની સી. આઇ. ઇ.,

જેઓ

પોતાના વૈદક ધંધાની ક્ષેત્રે તથા “જુગીના ડાક્ટર” તરીકેની કુશળતાથી મુખ્યત્વે દેશી કુટુંબોમાં પોતાવટના સમાન માનીતા થયેલા છે, તથા જેઓએ રાજ અને રૈયતની સેવામાં વીના રાષ્ટ્રે સર્વદા મગ્ન રહી પ્રજા તથા સરકારનું એકસરખું મોટું માન જીતી લીધું છે, અને જેઓ પોતાના પરમાર્થ દીન અને હુપી સખાવતથી ઘણાક રૂઝ લોકના મુશ્કેલી સમાન થઇ પડેલા છે,

તેમને

તેઓની એવી કીર્તિભરી જીવગી તથા કારકીર્દીની પીઠા જુમાં, અને અકસર કદી તેઓ પારસી કોમ તરફ જે પ્રીતિભાવ ધરાવે છે તેની કદરદાનીમાં,

તેમની રૂઝી કારકીર્દી તથા સુકીર્તિના ગાયનરૂપી સારની આ નાની ચોપડી,

મોટાં માન અને ઉડા ભક્તીભાવ સાથે

અર્પણ કીધી છે

દીબાચો

વાચનારાઓની સેવામાં આ નાનકડી ચોપડી રજૂ કરતા હું પેહલે ધરતીજ કબુલ કરી દેવું છું કે, એ મધે જે કંઈ ગીતો તથા ગરબાઓ વીગરે ગાયન મેં જોડી મુકેલા છે તે મારા પેહલવેહલાજ જોડેલા છે, જેથી તેમાં ખામીઓ થયેલી હશે તે ખામીઓ જો અનુભવી બાઈઓ કે વીદ્વાન ગ્રંથસ્થો અને જણાવશે, તો તેઓનો મોટો ઉપકાર માનશ, તથા હવે પછીની મારી કાશીશમાં સુધારો કરશ પેહલી કાશીશમાં બણેલા મરદો થાપ ખાય છે, તો મુજ અબણુ અબલાની શું બીસાદ ? મારી તો ખાત્રી છે જે, આએ ગીતો ગમે તેવા કદાચીત ખામી બરેલાબી હોશે તોબી મારી બેન-પણીઓ તો સરઅવસરે એ હોસે હોસે ગારોજ, કેમકે એ ગીતો પારસીઓમાં તથા આગલ વર્ધીને આખી મુબહને પ્રીય થઈ પડેલા બુઝેરગ ડાકટર ખેલીના છે ડાકટર ખેલીને કાણુ નથી પીછાનવું ? કાણુ નથી વખાણવું ? ને કાણુ નથી ચાહવું ? એવણુની લોકસેવા, એવણુનું સાચવટ, એવણુનું દયાલુ દીલ, ને શેવટે એ સઘળા વડે એવણે મેલવેલી રૂડી કીર્તી વીષે આપણે જ્યારે વીચાર કરીએ છઈયે, સારે આપણુથી વાહવાહ ! શાબાશ ! આફરીન ! એમ બોલ્યા વગર રહેવાવું નથી એ બલા ડાકટર સાહેબની ડાકટરીનો લાભ મુજના ગરીબ કુટુંબને પણ મળેલો છે, જેથી હું એવણુના વેહેવારમાં આવેલી છઉ તે પ્રસંગોએ એવણુના ઉમદા ફરેસ-તાઈ ગુણો જોઈ, તથા દરરોજ ન્યુસપેપર વીગરેમાં એવણુની સેવાના કામો વાચી, મને એ પરમાર્થી ગ્રંથસ્થ વિષે અતીશે મોટું માન ઉપજ્યું હતું તેમાં પેલા પ્રખ્યાત ને કમનસીબ ટાવર કસની વખતે એવણે સાચવટને વલગી

રહી મરનાર એહસ્તવાસી બાઇ બચુબાઇ તથા પીરેજબાઇને જે
 ઇનસાફ આપ્યો, તથા મુજની પાગસી કોમની મેના બબલી,
 તેથી માર દીલતો એ બુઝોર્ગ પીતા સમાન નરપર શીદાજ
 થઇ ગયુ એવણની કીર્તીના કઇ કઇ ગીત જોડાયલા
 મારા વાચવામા આવ્યા છે તે હુ હમેશ હોસહોસે ગાઉછુ
 પણ તે દુઃખ ને મતલબમા અધુરા હોવાથી મને ધરવ આવ્યો
 નહીં તેથી મને એવો વીચાર આવ્યા કીધો જે, ડાકટર
 ખેનીની આખી કીર્તીના સામટા ગીત હુ પોતે જોડુ તો
 કેવુ સાફ ? મને એ ચીજનો ધણો સોખ ને જરારતી
 માહાવેરે હોવાથી મે તે ગીત જોડવા માડ્યા, ને જોડ્યા
 પછી તેને છપાવી પ્રગટ કરવાની ઉલટ થઇ પણ મારા
 જોડેલા જેમના તેમજ છપાવી દેવુ તે મને દીક લાગુ નહીં,
 જેથી અમારા કુટુંબના એક મેહરબાન મીત્ર, જેવણ એ
 બાબતમા માહીતગાર તથા અનુભવી છે, તેવણ પાસે સુધન
 રાવીને આએ ચોપડીમા છપાવ્યા છે, તે કબુલ કરવાને હુ
 લજવાતી નથી એ તસ્દી લેના માટે એ બલા અહસ્થનો
 આએ તકે મેટો ઉપકાર માનું છુ શેવટે મારી એટલીજ
 ઉમેદ છે જે, આએ ગીતો મારી બેનપણીઓ હમેરા સર
 અવસરે ગાયા કરે, કે જેથી આપણા બલા ડાકટર ખેનીનું
 પણોતુ નામ આપણા કુટુંબમા રમતુ રહે, ને આપણી આ-
 વતી આલાદ પણ તેના ઉપર આકરીન કરે

મુબઇ, તા૦ ૨૫ મી ડીસેમ્બર ૧૮૯૪

ડા૦ ૨૦ ન૦ આંત્યા.

ખેની ગીતાવળી.

અથવા

ડાક્ટર ખેનીની કીર્તિનાં ગરબા ગીત.

— ૦ —

શરૂઆત—સામાન્ય વખાણ.

ગરબો.

શબ્દ—“ સજ્જન શાણા, સમજને સહુ પ્રીતે પુત્રી શીખવો ”

સખી ચાલોની, ગાઢથે ગરબા રૂપે કીર્તિ ખેનીની—ટેક

ક મુખધનો તે ડાક્ટર છે,
જુનો જાણીતો નેક નર છે,
દેશીઓનો ખરો મીતર છે રે—સખી ૧

માનીતો આપણો કારોનર,
જાણીતો મહુને ધરેધર,
ખણીતો જુરીનો ડાક્ટર રે—સખી ૨

સાચો સખી ને સદગુણી,
ધંધાણી મુખધની જુની,
હુ ખ ટલે તેના ગુણ સુણી રે—સખી ૩

તે અ ગ્રેજ અગ્ર્યો છે જાતે,
મલતો દેશીને સહુ વાતે,
સ્વતંત્ર સાદો રીતભાતે રે—સખી ૪

જેણે અરધી સદી એક ચીતે,
બળવી લોક સેવા હીતે,
હર કામે ને હર રીતે રે—સખી ૫

- પરજનત છતા છે પોતાનો,
 નહી ફેર ગણુ છોટ મોટાનો,
 ધી કાર જેને છે ખોટાનો રે — સખી ૬
- શહેર ખાતા તણુ અધીકારી,
 બહુ રેખાડે આપ અખ્તીઆરી,
 ને સેવા બજાવે સારી રે — સખી ૭
- ર કાનો સાચો હીમાયતી,
 સચ્ચાઇ ને ન્યાયનો સગાની,
 ચોમેર ધરાવતો વીખ્યાતી રે — સખી ૮
- આ રાજ ને તાજની બાણુ છે,
 પાણી જેનામા ઝાગુ છે,
 બુદો છતા મન તાણુ છે રે — સખી ૯
- તે પારસી લોકનો ખેરખાહ ખરો,
 જીગર જેનું દયાનો ઝરો,
 મુશ્વર એનું કળ્યાણુ કરો રે — સખી ૧૦
- દીલનો દયાલુ ને સખી ધણુ,
 કમક વીધવા ને રક જનો
 ને દેછે આસીક લવાજમો રે — સખી ૧૧
- સીંહ સરખો તે હરીફાઇમા,
 બાલક સરખો સાદાઇમા,
 ને ફરેસ્તા સરખો બલાઇમા રે — સખી ૧૨
- રોજ વધજે તેની નામદારી,
 નેકી ને સખાવત રહે જારી,
 જલેનીપર જહાંમે વારી રે — સખી ૧૩

જન્મ ચરીત્રનો સાર

૨૧૬—“આલો સજની ચ દની રજની રમતા ગીતડા ગામ્હેજી”

દામસ બ્હેની જીદગી જેની—આપે ઉમદા બેધોજી,
ગરબે ગામ્ દીક્ષથી ચાહી—સાર સુગંધી શોધો—

સહીઅર વહાલીજી —ટેક

સન અઢારસો તેવીસના સાલમા—જન્મ્યો વેલાત ખાતેજી,
વેલાત ખાતે જન્મ્યો, પણુ—જણે હીંદને માટે —

સહીઅર વહાલીજી ૧

ત્રણુ વરસની બાલક વયે—હીંદુસ્તાનમા આયોજી,
“પુત પછોતો પાલણુમાથી” —સાક્ષાત પ્રગટ થાયો —

સહીઅર વહાલીજી ૨

નેર વરસની કાચી વયે—એપાથીકરી થાવાજી,
દાખમ થયો વૈદક શાળામા—રળીને રોટલો ખાવા —

સહીઅર વહાલીજી ૩

અઢારસો સાડતીસના સાલમા—વેલાત કોરક શેહરમાજી,
એ એલમની પરીક્ષા આપી—પસાર થાયો તેમા —

સહીઅર વહાલીજી ૪

સરકારી નોકરીમા જોડામ્—એજ સાલ પાછો આયોજી,
મુખમ્ શેહરમા, વતન કરીને—પડકો શેહરી થાયો —

સહીઅર વહાલીજી ૫

યુરોપ્યન જેનરલ નામે—મોટી હારપીટાલમાજી,
સોને પગારે એપાથીકરી—રજો નર એ ગાજી —

સહીઅર વહાલીજી. ૬

ચોવીસ સાલ સરકારી નોકરી—ડુક પગારે કીધીજી,
અઢાર સાઠમા પેનશન લખને—નોકરી છોડી દીધી.—

સહીઅર વહાલીજી. ૭

જગા તે છેડી તખીયત અર્થે—પકડી આપઅખતીઆરીજ,
ખાનગીપણે વૈદક ધ ધો—ધોઢારે કીધો જનરી —
સહીઅર વહાલીજ. ૮

જાહેર કામમા જાગજ લેવા—લાગો તેની સાથેજ,
પોતા સાથે લોકનું રક્ષણ—ઉચકી લીધું માથે —
સહીઅર વહાલીજ ૯

નસીબ દેવી પ્રસન્ન થાઈ—લક્ષ્મી પણ ખુબ ઉછલીજ,
એ ધ ધાથી ખસેની ઘેરે—જાણે ટકશાય ઉધડી —
સહીઅર વહાલીજ ૧૦

એ હીંગામમા આઠ સાલ વેર—જાહેર લખાણ કીધાજ,
મજા હીતના, બડોલ ભરીઆ—સાચા શુદ્ધ ને સીધા —
સહીઅર વહાલીજ ૧૧

“શેર મેનીઆ”મા, ચીત ઠેકાણે—રાખી, તેને હણ્યોજ,
“આર”ની સહીથી પત્રો છપાવી-લોકનો રાહબર બન્યો —
સહીઅર વહાલીજ. ૧૨

અદારસો અડસઠમા થાયો—સુલેહનો અમલદારજ,
માથે લીધી તે અરસાથી—શેહર સુધરાઈની ચક્રચાર —
સહીઅર વહાલીજ ૧૩

યજ્ઞ જ્યાગથી કારપોરેશન—થયો તે શેહર સમાજજ,
શેહર સમાજના મેમ્બર દાખલ—નીવડ્યો તે ગાજ —
સહીઅર વહાલીજ ૧૪

બખ્ષે વેલા એ સમાજનો—ચુટાયો તે મુખજ,
કર ભરનારી શેહરી વસ્તી—પામી તેનાથી બહુ સુખ —
સહીઅર વહાલીજ. ૧૫

(૧૧)

ઢાઉન કાઉનસીલની સભાનો—મેમ્બર પણુ તે થાયોજી,
શેહર સુધરાઈની કાઠ શાખામા—પછાત તે નહી રહેા —
સહીઅર વહાલીજી ૧૬

અઢારસો છેતેરના સાલમા—નેમાયો “કારોનગ” જી,
આવ્યો લોકની જાણ પીછાન ને—રીયાસમા તે જગ —
સહીઅર વહાલીજી ૧૭

સાત વરસપર ભાયખલામા—‘બહેની શાળા’ ખોલીજી
નતભાઈના ભમતા બાળ કાજ—ગાડનો ગચ્છ તોલી —
સહીઅર વહાલીજી ૧૮

અઢારસો ચોગણુ સાલમા—થાયો તે “મી આઈ ઇ” જી,
ખેતાબ એ બખ્શયો સરકારે—કદર સેવાની ખુજી —
સહીઅર વહાલીજી ૧૯

એજ સાલમા આવતુ તેનુ—ધુમથી અહીં મેલાયુજી,
ખજની પીઠાનનુ કામ એ—મોટામા મોટુ થાયુ —
સહીઅર વહાલીજી ૨૦

સેના તેની હજી વધશે—ને કીર્તી પણુ વધશેજી,
આપણુ તે સહુ હરખે જોઈશુ—સતોષ મોટા મલશે —
સહીઅર વહાલીજી ૨૧

તે જોવાને જવાડો તેને—ધન્યર ધણુ સાલોજી,
જશ કીર્તી ને જર જોર સાથે—તનદરસ્તી આજો —
સહીઅર વહાલીજી ૨૨

ડાક્ટર તરીકેની વીખ્યાતી

રાહ—“જમાના ને જેહાનદારો, સહુનો તુ સરજનારો ”
 બલેની તું ખરો ડાક્ટર—તખીબ જુનો કશાએલ નર,
 ધરાવે ખુબ તખીબાનો—અનુભવ ને પુરો હું નર —બં ૧
 દવા તારી ચમતકારી—ઉપાય તારા ખરે રામબાણુ,
 પરખવામા દગદ ને રોગ—નજર તારી પોહચે ભીતર—બં ૨
 રોગો તુંથી ટલે મોટા—મરણુ તુંથી કરે કાળુ,
 મલે જટ તનદરસ્તી ને—ફલે ઉમેદ, રીજે જીગર —બં ૩
 તું હાથે જશ, તુ પામે જશ—તું મોહડે જશ, તું પામે જશ,
 ખુદાએ તુને દીધો જશ—જશજ તારો થયો નોકર —બં ૪
 ધરે ધીરજ આજારી—જેતા તારો સુખી મુખડો,
 ફરેસ્તા સમ ગણે તુંને—ધરે હીમત, હણે દુ ખ દરદ —બં ૫
 કુટુબ દેશી તુને ચાહે—તુંથી પામે કરાર ખીલકુલ,
 પડીકુ ધુલતું તાર—કરે અમૃત જેવી અસર—બં ૬
 નથી તુંજ નામને છેડે—પુછે પદવીના અક્ષરના,
 છતા મેલવે ધરાકી તુ—વધુ મોટી, બહુ ગખગ —બં ૭
 ઘરે થોડા તો તુંજ જેવા—તખીબ પકકા કુનેહવાળા,
 નરમ જાતે, ચીઠા વાતે—દયાાળો ને દાનેશવર —બં ૮
 અબીમાની જરા નહી દીલ—તુમાખી તોર પથુ નહી લેશ,
 ગણે સરખા મોટા નાના—ગરીબ ગુરખા અને માતખર —બં ૯
 ગરીબો કકક અને વીધવા—દવા મુદત પામે તુંથી,
 ભરી મોટા ખુકો નહી તું—ચુસે લોહી, બની બેડર —બં ૧૦
 જમાનાનો તું છે “લુકમાન”—રોગીઓનો ખરો પાસ્થાન,
 તખીબ દાખલખી કીર્તી તુંજ—રેહરો આ શેહર સદા અમર
 —બલેની. ૧૧

(૧૩)

કારોનર તરીકેની કીર્તી.

રાહ—“ નમશે બજાર લેવા જાય ”	
બહેની કીર્તી રહી જશે, નહી કાઢ થાયો ને થાશે —	૧
“ કારોનર ” તેના સરખો, મુબદ્દ નગરીએ નીગખો —	૨
અઢારસો છેતરના સાલે, નેમ્યો મુબદ્દ સરકારે —	૩
ઝાઢા રૂડી રે રીતે, તેણે બળબો નીતે —	૪
બહુ સ્વતંત્રતા રાખી, ને લોક પ્રીયતા ચાખી —	૫
તોલ્યો ન્યાય વલી સાચો, નહી કદ અનુભવ કાચો —	૬
લોકની હાલત ને રીતી, દેશની જોઈ લખને સ્થિતી —	૭
લીધું સાવચેતીથી કામ, લોકમા ગવાઈ રહ્યું નામ —	૮
સે કડો જુરીઓ ભરી, કસુર દાખવી નહી જરી —	૯
લોકની અગવડો ટલી, સગવડ મેયતમા મલી —	૧૦
કેહવાઈ “ જુરીનો ડક્ટર,” મોહડે ચઢડ્યો તે ધર ધર —	૧૧
લોગવી ઓઘો અઢાર સાલ, છેડ્યો માન સાથે તે હાલ —	૧૨
વખાણુ તેના પથુ ગાધ્યે, વળી બપકારી રહીએ. —	૧૩

(૧૪)

શેહર સુધરાધ સંબધી સેવા.

ગરબી.

રાહ—“ મલજો મલજો મનજો રે મારા સ્થામ વેહલા મલજો ”

વાવ છે વાવ છે વાધ છે રે	
શેહર સુધરાધનો તું વાવ છે —ટેક	
વાધ જેમ બળથી ગણુ ગળવે,	
ગાળે તુથી શેહર સમાજ છે રે —શેહર૦	૧
મુબદ્દ મ્યુનીમીપાલીટીતુ,	
તુ બણે ખર નાક છે રે —શેહર૦	૨
આપખુદ અમલદારોને દીલ,	
તુજ પંપુછનો ધાક છે રે —શેહર૦	૩
મુબદ્દની શોભા ને સફાઇમા,	
તુજનો મોટો ભાગ છે રે —શેહર૦	૪
“તાનસા” ને “તુલસી”ના તલાવનો,	
ખેતની કેહેવાય “બાપ” છે રે —શેહર૦	૫
એ ખાતાના સુધારા અર્થે,	
જેહમત તુજ અથાગ છે રે —શેહર૦	૬
ધમ નથી જાણ્યા હૈયે,	
કર ભરનારના લાભ છે રે —શેહર૦	૭
લડીને તોડી “જળ સીડીફટ,”	
સેવાની એબી સાખ છે રે —શેહર૦	૮

* ૧૮૭૬ ના સાલમા વાટર સીડીફટને નામે એક મહલી, મુબદ્દ હામા પોહચાડવાડ પાણી એકલાય કરી સેવાનો વપદો કરવા માટે હબી મફ હતી, અને તેમાં શેહરીઆને બહુ વડકસાન મવાની ખાતરી હતી, પણ ડાકેટર પસેનીની લક્તથી તે સીડીફટ ભાગી પડી હતી.

(૧૫)

શેહર સમાજની સભાઓ ટાણે, હાજરી ઘુજ ખીના ખાચ છે રે — શેહરં	૯
અબ્બે વેળા બનીને પ્રમુખ, શોભાવી શેહર સમાજ છે રે — શેહરં	૧૦
ટાઉન કાઉન્સીલમા પણ દાખલ થઇ, બતાવી શેહરની દાજ છે રે — શેહરં	૧૧
શેહર મમાજનો સદાનો સાથી, નણે જનમથી લાગ છે રે — શેહરં	૧૨
મુબઇ તારી કારકીર્દીમા, બની ગઈ એક બાગ છે રે — શેહરં	૧૩

— ૦ —

રકોની દાઝ અને છુપી સખાવત

ગરબી,

રાહ—“ સદા ફકીરી ક્યા દલગીરી સદા મધનમે રેહના રે ”	
દયાલુ દીલનો, સખી જીગરનો, ગરીબોનો ખરો વાળા રે —ટૂક	
દેખે સાબળે ન્યા મુફ્ફેસી,	
મદદ કરે ઝટ ચાલુ રે —દયાલુ	૧
નાવારેસ કહક બાળકોનો,	
થઇ પડ્યો છે પીતા રે —દયાલુ	૨
વીધવા કહક નાચાર બેચારનો,	
થયો છે ધણી ને ઘોરી રે —દયાલુ	૩
બાળુ વીનાના કાકા નબલાની,	
થઇ પડ્યો છે બાળુ રે —દયાલુ	૪
પરદેશીને તે દેશી ને	
પરગતીનો જાતી રે —દયાલુ	૫

પારકાનો તે ખેશી બને છે, નહી મીત્રનો મીત્ર રે—દયાળુ	૬
પૈસા એના મનથી કાકરા, સુમારગે વેરે રે—દયાળુ	૭
પારકા રકના પોષણ કાળે, ધનની ખેતી ખેડે રે—દયાળુ	૮
વીના માગવે, ગુપ ગુપ રીતે, આશરો ચાલુ આપે રે—દયાળુ	૯
આશરો આપી દુખી દર્દીના, સ કટો સહુ કાપે રે—દયાળુ	૧૦
કાઠકોને પેનશનો પોહચાડે, ને કાઠકને દરમાયા રે—દયાળુ	૧૧
કઠકને રોકડા, કઠકને કપડા, કઠકને બાખરી રોટી રે—દયાળુ	૧૨
સખ્યાબધ રક દર્દીઓને, ઓસડ મુફત આપે રે—દયાળુ	૧૩
ઓસડ ઉપરાત કઠકોને તો સામા પૈસા તોલે રે—દયાળુ	૧૪
પારસી કોમમા એની મદદનો, પોહચે હીરસો મોટો રે—દયાળુ	૧૫
જીદલા સુધી દર નાતાલે, રૂપીઆ એમ વેહચાવે રે—દયાળુ	૧૬
આધલા પાગલા નાચાર બેચાર, મેળવે તે ઘેર બેઠા રે—દયાળુ	૧૭

(૧૭)

માન ચાનની આશા વીના,
ફરજ માની, બળવે રે—દયાળુ ૧૮
થોડાજ હોય છે સખીઓ એવા,
વેરે ગુપચુપ નાણા રે—દયાળુ ૧૯
જમણે હાથે આપે પૈસા,
તે ડાઘો નહીં જાણે રે—દયાળુ ૨૦
ખેલેની તેનો ખરો નમુનો,
જમાને હાતમ જેવો રે—દયાળુ ૨૧

— ૦ —

દયાલુ દીલ-ભાંચખલા “ખેલેની
સ્કુલ”ની સ્થાપના

‘ સખી કુસ્તી વણુવા જમ્મએ ’—એ રાહ,
એની માયા છે દુજતી ભારી,
સહુ રકપર રેહતી જારી રે—એનીં ટેક
જોયા બાળક એણે જાતે,
યુરોપ્યન યુરેઝ્યનના તે,
રસ્તે મોહલે એકલા બટકે,
ચીઠડે હાલે ખટકે ખટકે,
ભાચખલાને મોટે લતે
જોઈ દુખ લાગુ કરી —એનીં ૧
પતાવી રીજવી તેમને તેડી,
શીખવી, ટાલી હાલત ચેડી,
વર્ગ જાંઘાડી આપ ઘેરમા,
રાખી તેમને જાતી ફેરમા,
કેલવણી આપી ખુશ લેહરમા
લુ ડાહ હાકી કહાડી —એનીં ૨

(૧૮)

મીઠાઈ મેવા હેતે ખવાડી,
ભોજન સારા હેતે જમાડી,
અભણોને બણુતા કીધા,
સરકશ તેને નમતા કીધા,
સત સગતમા રમતા કીધા

ગરજ આપની સારી—એની૦ ૩

થઈ જ્યાર સખ્યા પોણો સોની,
મદદ મેળવી નેક પુરુષોની,
ખાસ એક શાળા જાધાડી,
“બહેની રકુલ” એ નામજ પાડી,
રૂડી પેરે તે વધારી

એવો પરાપકારી —એની૦ ૪

પર જણ્યાતુ કોને લાગે?
ધર્મ એવો હોય કોને બાગ્યે?
દીલ જેતુ પરમાર્થી હોએ,
જે જન મહા પ્રતાપી હોએ,
તેજ એવા પુણુ ને જશ લીએ

બુદ્ધી સુજે સારી —એની૦ ૫

— ૦ —

ટાવર કેસ વેલાની સેવા

૫૬.

રાહ—“મદદ કરો મુજને ઓ દાદગર ખુદા”

બહેની તારી સેવા ભારી ટાવર કેસની,
મોટી, જે ચોટી રેહશે દીલમા હંમેશની.—ટેક.

રૂક અમ કોમપર આદત એ હતું,
દેખીતું જે ખુન તે વઢાવમા જતું

(૧૯)

સુખના શરખતમા ભેલાયુતું કહુ,

હુ ખથી-હરથી-હામથી-

દીલ ધુજતું-ચીત ભમતું-ધર ભખતું,

ખહીક કલેશની — ખલેની૦ ૧

રાસ્તીનો હાથ ઝાલી સાહય તુ થયો,

ઝારેનર તરીકે તું અતી મક્કમ રહ્યો,

ને સતાના તેજથી અન્નમ નહી ગયો,

સાચની-આચથી—વાજખી-

ન્યાય તોલ્યો-સત ખોલ્યો-ભેદ ખોલ્યો,

પાડી રાગની — ખલેની૦ ૨

ખચુઆઈ પીરેજખાઇ સુદરી બલી,

કર્પન કોઇ શેતાનથી ખાકમા મલી,

કોશેશ થઇ કલક જુઠ લગાડવા વળી,

ખલેની તે — દાગ તે—ન્યાય વડે,-

ઘોઇ નાખી=ખુન પાપી-દરાવી, આપી,

દલીલ દોષની — ખલેની૦ ૩

નેકનામી તારીમા એ નેકનામી મોટ,

દીપવે વધારે તુંજ કીર્તીનો કોટ,

પાયો ખ્યાસા જીવડાને પાણીતણો ગોટ,

રહીશુ—આહીશુ—ગાઇશુ -

ઉપકારી તુંજ-સુખકારી તુંજ-નામદારી તુંજ,

સાથ જશની — ખલેની૦ ૪

શેઠરીઓ તરફનાં આવલાંનું માન ગરબો.

રાહ—“ જોયું જોયું રે કાઢલાપોર શેઠર, વડોદર બહુ સારું ”
 ચાલો ચાલો રે સખી સહુ સાથ-જોવાને જમ્યા,
 ખુલુ મેલાયું આવલું સુધાટ-દર્શન તે લખ્યે—ટેક.
 અર્ધી સદીની સેવા ખુલુ-લોક થાયા તૈયાર રે,
 પ્લેની સાહેબનું આવલું સ્થાપી-માની લખ્યે ઉપકાર-જોવાને ૧
 અઢારસો બાણના સાલમા-સભા મોટી ભરાઈ રે,
 ફરામજી કાવસજી હાલમા-ખુજવાને બલાઈ-જોવાને ૨
 સર જમશેદજી જીજીભાઈ-હતા જેના પ્રમુખ રે,
 ઇચ્છા દાખવી આવલું કરવા-સભાજને અચુક-જોવાને ૩
 આવલા મટે ફડ ફડ કરવાનો-થયો તેમા ઠરાવ રે,
 સેજ માસમા વીસ હજારનો*-થઈ ગયો જમાવ-જોવાનો ૪
 નાણા ભરવા ભરાવવ ને દીલથી મર્યા દેશી રે,
 એદલજી ભર્યાએ તેમા†-જેહમત જામરી ખેચી-જોવાને ૫
 આવલું સુદર ઇટલીથી-થઈ આવ્યું તૈયાર રે,
 શાભે છે આજે જે દર્શનથી-આ મુખજી શુદ્ધજર-જોવાને ૬
 શેઠર સુધરાઈનો મહાન મેહલ ને-વીક્ટોરિયા ટર્મીનસ રે,
 બાદીઆ બાગના મુખડાવાલો-ચોક અતી સરસ-જોવાને ૭
 હલુ કીધું તેના વચ્ચે-સુદર રોનક સાથ રે,
 તે ખુલવાની કીરયા થાઈ-એકવર્થને હાથ ફ-જોવાને ૮
 ખીજી જીન અઢાર ચોરાણું ફ-એ પહોતે દીન રે,
 રાજકય ધામધુમથી થાઈ-કીરયા એ રંગીન-જોવાને ૯

* વીસ હજાર રૂપયા.

† મીંઝ એદલજી ડોશાભાઈ ભર્યા, જેઓ ઠાકર પ્લેનીના
 ખાસ ખીન થાયા છે

‡ મુખજીના મુનીશીપલ કમીશનર મીંઝ એકવર્થ
 ફ તારીખ ૨ જી જુન ૧૯૬૪

સુગોલીત એક મડપ મધે-કીધીતી બેઠક રે,
 પાદશાહી દરબાર સરખી લાગે-જેની શુભ રોનક-જોવાને૦ ૧૦
 મેલા સરખો થયો મેલાવડો-લોકના મહ્યા થોક રે,
 તેહેવાર પેરે ગાજી રહ્યો-એ જશવતો ચોક-જોવાને૦ ૧૧
 સધલી જાતના, સહુ વરગના-નાના મોટા જન રે,
 ગાય વખાણે એક અવાજે-ખેલી દુ ખ ભ જન-જોવાને૦ ૧૨
 એકવર્થ સાહેબે ભાષણુ રૂપે-ખેલીનું બયાન રે,
 કહી સભાખાંડુ વીસ્તારીને-સાથ લેલી વખાણુ-જોવાને૦ ૧૩
 ખુદલુ મેરુ ખાવલુ રૂઢ-હરખ પુકારની સાથ રે,
 વાજ ગાજ ને તાલી થોકનો-ચપ રહ્યો ગગડાટ-જોવાને૦ ૧૪
 જેમ દેવતાની મુર્તિ નીરખી-વધે આખનું તુર રે,
 થ ડક પામી ભકતી ભાવથી-નમ્યા લોક આતુર-જોવાને૦ ૧૫
 પુખયો શેહરી દેવતા પેરે-મટીવાન મનુષ રે,
 ખરે ભાગ્યવાન મહાપ્રતાપી-ખેલી મહાપ્રરૂપ-જોવાને૦ ૧૬
 મરુ તેની માહા જેહમતનું-મહાભારત ધનામ રે,
 વીના માગવે વીના ઇચ્છવે-રૂદ્યા રૂડા કામ-જોવાને૦ ૧૭

— ૦ —

શેવટની દુઆ

રાહ-અત્રેણ: “કમ લેન્ડ લાઈ.”

તું જગમા જીવજે સાલ બહુ,
 ઉદયોગમા પામજે માલ બહુ,
 નેકનામી તારી જ્યાદ થજે,
 દીલદીલે તારી યાદ થજે,
 જગમા તું જ જ્યનો નાદ થજે
 એ આશીષ તું જને રહે — ૧

(૨૨)

જેમ કરતો રહેછ તુ ખેરખાહી,
સહ જનતુ દીલે હીત આહી,
તેમ કરજો તારી ઉપર મેહર,
તે આપ જગતનો, લીલા લેહર,
પુરા વકતી ખુશદીલી ને ખેર
એ આશીષ તુંજને ફલો — ૨

જેમ દીખ્યો છે તેમ દીપતો રેહ,
જળ ખેરાતનું ખુબ સીપતો રેહ,
લોક જીવ તુ પર કરે કુરખાન,
અર્પણુ કરે તું પર દીલ જાન,
રખ રેહજો તારો નેગેહખાન
એ આશીષ તુંજને ફલો — ૩

જય જય પોકરાઓ ખલેનીની,
આશીષ ફલો અમ ખલેનીની,
રે ખલેની તારા ગાઠએ ગીત,
રે ખલેની તાર આહીએ હીત,
રે ખલેની તુપર કરીએ ખીત
એ આશીષ તુંજને ફલો — ૪

સમાપ્ત.

ચાંદ બી બી

અથવા

એક મહાપ્રતાપી બેગમ.

એ નામની

એક હિંદી ઐતીહાસીક વાર્તા.

— • —

ભાષાતર કર્તા

પેસ્તનજી જમશેદજી સત્થા.

કર્નલ મેડોસ તેલરની વખનાયથી કલમથી લખાયેલી
નાવેલોમાની આ એક વણી સરસ નાવેલનો ગુજરાતીમાં
સરલ ભાષામાં તરજુમો છે.

કીંમત રૂ ૨-પોસ્ટેજ) = વધુ

ઠેકાણા—કેાટમાં ગુજરાતી પ્રીટીંગ પ્રેસ, દી લખ-
મીદાસની કુ. લેટ—કરાણીની કુ., પી. દી મુબદ્દમ

ધાણીતલાય—નાનાભાઈ બેજનજી કરાણી

નવા પુસ્તકો.

જેહાંગીર કરાણીવાલી ગુજરાતી પુસ્તકમાળા

રસીક વાર્તાઓ

જુદાં જુદાં કસાયેલા પ્રખ્યાત લેખકોથી
લખાયેલી વાર્તાઓના સંગ્રહ

એમા જુદી જુદી નીચે પ્રમાણેની અગીઆર
વાર્તાઓ સમાયેલી છે.

૧ ગુન્હેગાર કોણ? ૨ ફલી અને ફેની ૩ એક
કીસખી ચોર ૪ અદી અબજખતી ૫ એક અબજ
કહાણી ૬ યાસમીન સુરી ૭ કાકાજીના વારસો ૮ ધુરનો
ગુલામ યાને કીનાનો કેહે ૯ યુસફખા ૧૦ સોરદીની
દીકરી ૧૧ મારી હીરાની વીંટી અથવા ચાલાક ઠગ

આટલી વાર્તાઓના સંગ્રહવાલા મોટા કદના પુસ્તકની
કીમત માત્ર આના આઠ.

નહાની મોટી વાર્તાઓ.

જે મધે નીચલી ધણી સરસ ૧૬ વારતાઓ છે—૨
ગુસ્નાદજી કુવા, ૨ રાધુજીખાની ગત, ૩ હુતનો ભરમ, ૪
અસલાજનો ગુનાહ, ૫ જગીરદાર જેહાંગીર, ૬ મામા
ભાણેજ યાને હુલા પડેલા કાગળે મેલવેલો આપેલો દીકરો
૭ દોટેલો ખળનો ૮ સોદાગર નરીમાન, ૯ “એ સધલુ
ખ્યાગને માટે,” ૧૦ મેજરજી શેઠ, ૧૧ ગાઠ વાલો રમાલ
૧૨ ખજૂરનું ખોતું, ૧૩ અહમદ અથવા મીયાનું નસીબ
કે ખીખીનું કીસમત? ૧૪ એક ભય ભરેલી છુપી વારતા,
૧૫ મોતીની માલા, ૧૬ હરખઈ મુરની પરાણી

કીમત આના ૮.

[દી. લખમીદાસની કું૦ લેટ-કરાણીની કું૦

પારસી બજાર સ્ટ્રીટ કોટ, મુબમ્બઈ

